

Matmerking

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Mattilsynet

Veiledningen til forordning (EU) nr. 1169/2011 av 25. oktober 2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne, er utarbeidet i fellesskap av medlemsstatene i EU. Veilederen er ikke rettslig bindende, men skal fungere som et hjelpemiddel til tolkning av ulike bestemmelser i regelverket om matinformasjon.¹

I dette dokumentet finner du oversikt over relevant regelverk, veiledningen, samt en oversiktstabell over verdier som er gitt i veiledningen.

- **Veiledning til bruk for myndigheters kontroll med overholdelse av EU-lovgivingen om (...) fastsettelse av toleranser for næringsstoffsverdier angitt på etiketter**
- **Toleranseveiledningsdokument: forenklet sammendragstabell**

Publisert september 2015

¹ Her finner du mer om matinformasjonsforordningen på EUs hjemmesider:
http://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/labelling_legislation/index_en.htm

I det følgende dokumentet finner du henvisning til mange ulike EU-rettsakter. For å gjøre det noe mer brukervennlig har vi her laget en liste over alle disse rettsaktene, henvist til de norske forskriftene som implementerer rettsaktene og gitt lenke til Lovdata. Rettsaktene er satt opp i vilkårlig rekkefølge.

EU-rettsakt	Rettsakten er implementert som
Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1169/2011 av 25. oktober 2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne	Forskrift om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften) https://lovdata.no/forskrift/2014-11-28-1497
Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd	Forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) https://lovdata.no/forskrift/2008-12-22-1621
Rådsdirektiv 90/496/EØF av 24. september 1990 om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler	Er opphevet i EU og Norge. er innlemmet i forordningen om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne, implementert som matinformasjonsforskriften.
Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/46/EF av 10. juni 2002 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosttilskudd	Forskrift om kosttilskudd https://lovdata.no/forskrift/2004-05-20-755
Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 av 20. desember 2006 om tilsetting av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler	Forskrift om tilsetting av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler https://lovdata.no/forskrift/2010-02-26-247
Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler	Forskrift om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler https://lovdata.no/forskrift/2010-02-17-187
Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/39/EF av 6. mai 2009 om næringsmidler til	Forskrift om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov https://lovdata.no/forskrift/1993-12-21-1382

bruk ved spesielle ernæringsmessige behov. ²	
Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket	Forskrift om allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket (matlovsforskriften) https://lovdata.no/forskrift/2008-12-22-1620

² Oppheves den 16. juli 2016 og erstattes av forskrift om næringsmidler til særskilte grupper <https://lovdata.no/forskrift/2014-01-10-21> som implementerer forordning (EU) nr. 609/2013 om næringsmidler til spedbarn og småbarn, næringsmidler til spesielle medisinske formål og totale kosterstatninger for vektkontroll

Desember 2012

**VEILEDNING TIL BRUK FOR MYNDIGHETERS KONTROLL
MED OVERHOLDELSE AV EU-LOVGIVNINGEN OM:**

europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1169/2011 av 25. oktober 2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om opphevelse av kommisjonsdirektiv 87/250/EØF, rådsdirektiv 90/496/EØF, kommisjonsdirektiv 1999/10/EF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF, kommisjonsdirektiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og kommisjonsforordning (EF) nr. 608/2004 og rådsdirektiv 90/496/EØF av 24. september 1990 om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/46/EF av 10. juni 2002 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosttilskudd

med hensyn til fastsettelse av toleranser for næringsstoffverdier angitt på etiketter

VIKTIG JURIDISK MELDING

«Denne veiledningen har ingen formell rettskraft, og ved tvister er det EU-domstolen som har det endelige ansvaret for å tolke lovgivningen.»

NB!

Denne veiledningen ajourføres fortløpende på grunnlag av vedkommende myndigheters erfaringer eller nye opplysninger som gis.

1. INNLEDNING

Toleranser i forbindelse med næringsdeklarasjon er viktig, ettersom det ikke alltid er mulig å sikre at næringsmidler har det nøyaktige innholdet av næringsstoffer som er angitt i merkingen, på grunn av naturlige variasjoner, produksjonsvariasjoner og variasjoner oppstått under lagring.

Næringsstoffinnholdet i næringsmidler bør imidlertid ikke avvike så vesentlig fra de verdiene som angis at disse avvikene er villedende for forbrukerne.

Denne veiledningen er utarbeidet etter avtale mellom EU-kommisjonens kontorer og representanter for medlemsstatene. Retningslinjene i veiledningen kan ikke regnes som en offisiell tolkning av lovgivningen. Det er forbeholdt rettsinstansene, dvs. de nasjonale domstolene og EU-domstolen.

Når medlemsstatene har godkjent veiledningen, skal det understrekkes at det i de flerårige nasjonale kontrollplanene skal redegjøres for enhver kontroll som foretas ved bruk av de angitte toleransene for å kontrollere om de relevante merkingskravene overholdes, jf. artikkel 41 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd¹ («forordning (EF) nr. 882/2004») overholdes. Medlemsstatene skal likeledes hvert år avggi en rapport for EU-kommisjonen om resultatene av denne kontrollen i henhold til artikkel 44 i forordning (EF) nr. 882/2004. I denne forbindelse oppfordres medlemsstatene til å opplyse EU-kommisjonen om antallet utførte tester, de testede næringsmiddelgruppene, testresultatene sammenholdt med de verdiene som ble kontrollert, og de avgjørelser som er truffet, for eksempel de tiltak som har blitt iverksatt dersom den målte verdien lå utenfor toleransen for den deklarerte verdien. EU-kommisjonen og medlemsstatene kan drøfte og bli enige om framtidige endringer av veiledningen på bakgrunn av erfaringene. Interessentene vil bli hørt om dette.

EU-kommisjonen anbefaler at det brukes en pragmatisk og balansert metode ved tilpasningen av den offentlige kontrollen på grunnlag av denne EU-veiledningen om toleranser. Det er derfor akseptabelt at det er en glidende overgang over en viss periode som senest skal avsluttes 13. desember 2014. De økonomiske aktørene bør underrettes om dette. Medlemsstater som allerede har innført nasjonale bestemmelser om toleranser før veiledningen offentliggjøres, kan likeledes vurdere å bruke en glidende overgang i forbindelse med kontroll av produkter som har blitt merket før eller i denne overgangsperioden.

1.1 Veiledningens virkeområde

Denne veiledningen (heretter kalt «veiledningen») er utarbeidet for å gi medlemsstatenes kontrollmyndigheter og driftsansvarlige for næringsmiddelforetak råd om toleransene i forbindelse med næringsdeklarasjon. Toleranser er de akseptable forskjellene mellom de næringsstoffverdiene som angis på en etikett, og de verdiene som fastslås ved offentlig kontroll i forbindelse med «næringsdeklarasjon» i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1169/2011 av 25. oktober 2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne² og rådsdirektiv 90/496/EØF av 24. september 1990 om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler³ og i forbindelse med deklarasjon av næringsinnhold i kosttilskudd i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/46/EF av 10. juni 2002 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosttilskudd⁴.

Veiledningen gjelder generelt for deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 av 20. desember 2006 om tilsetting av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler⁵ og europaparlaments- og

¹ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1–141.

² EUT L 304 av 22.11.2011, s. 18.

³ EFT L 276 av 6.10.1990, s. 40.

⁴ EFT L 183 av 12.07.2002, s. 51.

⁵ EUT L 404 av 30.12.2006, s. 26.

rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler⁶. Det redegjøres for disse toleransene i punkt 3 og 4 i veiledningen.

Medlemsstatenes kontrollmyndigheter måler nivåene av næringsstoffer og andre stoffer i næringsmidler for å kontrollere om de nivåene for næringsstoffer og andre stoffer som er fastsatt i vilkårene for bruk av ernæringspåstander i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006 og for bruk av helsepåstander i forordningens gjennomføringsbestemmelser om godkjenning, overholdes. Det redegjøres nærmere for toleransene for denne kontrollen i punkt 5 i veiledningen.

Medlemsstatenes kontrollmyndigheter måler nivåene av vitaminer og mineraler tilsatt i næringsmidler i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006 for å kontrollere om de nivåene for næringsstoffer som er angitt i næringsdeklarasjonen, overholdes. Det redegjøres nærmere for toleransene for denne kontrollen i punkt 5 i veiledningen.

Veiledningen angår ikke toleranser for den deklarerte verdien for nivåer av vitaminer og mineraler som tilsettes i næringsmidler når tilsetningen er obligatorisk i henhold til nasjonale bestemmelser, jf. artikkel 11 i forordning (EF) nr. 1925/2006. Veiledningen angår videre ikke toleranser for de deklarerte verdiene for næringsmidler som er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/39/EF av 6. mai 2009 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov⁷.

1.2 Den rettslige rammen for kontroll av næringsstoffverdier som angis på etiketter

I henhold til artikkel 17 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁸(det allmenne næringsmiddelregelverket) skal medlemsstatene håndheve næringsmiddelregelverket samt overvåke og kontrollere at de driftsansvarlige for fôrvare- og næringsmiddelforetag overholder de relevante kravene i næringsmiddelregelverket i alle produksjons-, tilvirknings- og distribusjonsledd. Til det formål skal medlemsstatene opprettholde et offentlig kontrollsysten og annen virksomhet som etter omstendighetene passer.

I henhold til artikkel 3 i forordning (EF) nr. 882/2004 skal medlemsstatene sikre at det foretas regelmessig offentlig kontroll på grunnlag av en risikovurdering og med passende hyppighet, slik at målene i denne forordningen nås, idet det tas hensyn til følgende:

- identifiserte risikomomenter i forbindelse med dyr, fôrvarer eller næringsmidler, fôrvare- eller næringsmiddelforetag, bruk av fôrvarer eller prosesser, materialer, stoffer, aktiviteter eller arbeidsganger som kan påvirke fôrvare- eller næringsmiddeltryggheten samt dyrs helse eller dyrs velferd,
- dersom det tidligere er fastslått uregelmessigheter når det gjelder hvorvidt driftsansvarlige for fôrvare- eller næringsmiddelforetag overholder fôrvare- eller næringsmiddellovgivningen eller bestemmelser om dyrs helse og dyrs velferd,
- påliteligheten ved egenkontroll som allerede har blitt foretatt og
- enhver opplysning som kan tyde på manglende overholdelse av bestemmelsene.

Offentlig kontroll skal utføres med samme omhu ved eksport ut av EU, markedsføring innenfor EU og import fra tredjeland. Medlemsstatene skal dessuten treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at produkter som skal sendes til en annen medlemsstat, kontrolleres med samme omhu som varer som skal bringes i omsetning på deres eget område.

⁶EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

⁷EUT L 124 av 20.05.2009, s. 21.

⁸EFT L 31 av 01.02.2002, s. 1.

Når det gjelder kontrollen av næringsstoffverdier angitt på etiketter, finnes det tre rettsakter i tillegg til ovennevnte allmenne kontrollbestemmelser:

- **europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1169/2011 av 25. oktober 2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne**
- **rådsdirektiv 90/496/EØF av 24. september 1990 om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler**
- **europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/46/EF av 10. juni 2002 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosttilskudd**

Forordning (EU) nr. 1169/2011 anvendes fra 13. desember 2014, og direktiv 90/496/EØF oppheves med virkning fra samme dato.

Med forbehold om særlige bestemmelser i de forskjellige rettsaktene gjelder bestemmelsene om næringsdeklarasjon i en eller flere av ovennevnte tre rettsakter likeledes for forordning (EF) nr. 1924/2006, forordning (EF) nr. 1925/2006 og direktiv 2009/39/EF.

I henhold til direktiv 90/496/EØF og forordning (EU) nr. 1169/2011 skal energi- og næringsstoffinnholdet angis som «gjennomsnittsverdien», dvs. den verdien som best representerer den mengde av et næringsstoff som et visst næringsmiddel inneholder, og det tas hensyn til den margin som skyldes sesongmessige variasjoner, forbruksmønstre og andre faktorer som kan ha innvirkning på den faktiske verdi. De deklarerte verdiene skal være gjennomsnittsverdier fastsatt på grunnlag av:

- a) produsentens analyse av næringsmiddelet,
- b) beregning ut fra kjente eller faktiske gjennomsnittsverdier for ingrediensene som brukes, eller
- c) beregning ut fra alminnelig etablerte og aksepterte data.

2. ALLMENNE PRINSIPPER

Den faktiske mengden av et næringsstoff i et produkt kan avvike fra den verdien som er angitt på etiketten på grunn av faktorer som verdienes kilde (verdier utledet av litteratur og beregnet på grunnlag av oppskrift i stedet for analyse), analysenøyaktigheten, variasjonen i råvarer, bearbeidingens innvirkning, den ernæringsmessige stabiliteten, lagringsforhold og lagringstid.

2.1 Toleranser og næringsmiddeltrygghet

Det skal tas hensyn til næringsmiddeltrygghetsaspektet ved fastsettelsen av toleranser for tilsetning av vitaminer og mineraler i næringsmidler, herunder kosttilskudd. Det kan forekomme bivirkninger ved et for høyt inntak av vitaminer og mineraler, og det bør derfor fastsettes største tillatte mengder av dem når de tilsettes i næringsmidler eller finnes i kosttilskudd. Forordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetting av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler og direktiv 2002/46/EF om kosttilskudd omfatter bestemmelser om fastsettelse av største tillatte mengder for vitaminer og mineraler. Toleranseområdet for en deklarerert verdi kan ligge over den største tillatte mengden av vitaminer og mineraler tilsatt i næringsmiddelet eller til stede i kosttilskudd som har blitt harmonisert på EU-plan i bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetting av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler og i direktiv 2002/46/EF om kosttilskudd. I så fall gjelder den største tillatte mengden framfor toleranseområdet for den deklarererte verdien, og den vil dermed begrense den øvre grensen av toleranseområdet for den deklarerete verdien.

Dersom det ikke har blitt fastsatt harmoniserte bestemmelser om største tillatte mengder i næringsmidler og kosttilskudd, kan medlemsstatene fastsette nasjonale bestemmelser i samsvar med artikkel 34 og 36 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. De bør imidlertid i denne forbindelse også oppfylle kriteriene i forordning (EF) nr. 1925/2006 og direktiv 2002/46/EF. Dersom toleranseområdet for en deklarert verdi ligger over den største tillatte mengden som er fastsatt i nasjonale bestemmelser vedtatt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 34 og 36 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte og under oppfyllelse av kriteriene i forordning (EF) nr. 1925/2006 og direktiv 2002/46/EF, kan den nåværende praksis på dette området etablert før godkjenningen av veiledningen videreføres.

Når det har blitt fastsatt harmoniserte bestemmelser om største tillatte mengder av vitaminer og mineraler i næringsmidler og kosttilskudd i EU-lovgivningen, bør det vurderes om veiledningen skal revideres.

2.2 Oppfyllelse av kravene i hele holdbarhetsperioden

Den målte verdien bør ligge innenfor toleransene for den deklarerte verdien i hele holdbarhetsperioden.

2.3 Anvendelse av toleranseområdene i punkt 3 og punkt 5.2 i veiledningen

Toleranser i forbindelse med næringsdeklarasjon er et viktig aspekt, ettersom det ikke alltid er mulig å sikre at næringsmidler har det nøyaktige innholdet av næringsstoffer som angis i merkingen, på grunn av naturlige variasjoner, produksjonsvariasjoner og variasjoner oppstått under lagring. Næringsstoffinneholdet i næringsmidler bør imidlertid ikke avvike så vesentlig fra de verdiene som angis at disse avvikene er villedende for forbrukerne. De deklarerte verdiene bør være gjennomsnittsverdier fastsatt på grunnlag av:

- a) produsentens analyse av næringsmiddellet,
- b) beregning ut fra kjente eller faktiske gjennomsnittsverdier for ingrediensene som brukes, eller
- c) beregning ut fra alminnelig etablerte og aksepterte data.

Uansett hvordan næringsdeklarasjonene utledes, bør driftsansvarlige for næringsmiddelforetag handle i god tro for å sikre at disse næringsdeklarasjonene har en høy grad av nøyaktighet. De deklarerte verdiene bør nærmere bestemt ligge tett på gjennomsnittsverdiene for flere næringsmiddelpartier og bør ikke fastsettes i de to ytterendene av et fastsatt toleranseområde. I forbindelse med næringsstoffer der forbrukerne generelt ønsker å redusere inntaket (for eksempel fett, sukkerarter og salt/natrium), bør verdiene ikke fastsettes i det nedre toleranseområdet med en høyere målt eller beregnet gjennomsnittsverdi enn denne deklarerte verdien. I forbindelse med næringsstoffer der forbrukerne generelt ønsker høyere nivåer, bør de deklarerte verdiene ikke fastsettes i det øvre toleranseområdet med en lavere målt eller beregnet gjennomsnittsverdi enn denne deklarerte verdien.

2.4 Aspekter det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien

Dersom den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien, bør det foretas en særlig vurdering av om det skal iverksettes tiltak. Det bør i denne forbindelse blant annet tas hensyn til følgende aspekter:

- a) det aktuelle næringsstoffet,
- b) avvikets omfang,
- c) avvikets art (overvurdering eller undervurdering) i forhold til det aktuelle næringsstoffet,
- d) naturlig høy variasjon av næringsstoffet, herunder sesongbestemt,
- e) særlig hurtig nedbryting av næringsstoffer i noen næringsmiddelmatrikser
- f) særlig høy analytisk variabilitet av næringsstoffer i en bestemt næringsmiddelmatriks,
- g) særlig lav produkthomogenitet som fører til en særlig høy variasjon i innholdet av næringsstoffer i et produkt, som ikke oppveies av framgangsmåten for prøvetaking,
- h) eventuelle tilgjengelige opplysninger som viser at størstedelen av prøvene fra partiet ligger innenfor toleranseområdet,
- i) gyldigheten av produsentens fastsettelse av den deklarerte næringsstoffverdien,
- j) effektiviteten av foretakets egenkontroll generelt,
- k) tidligere problemer eller tidligere sanksjoner mot foretaket.

Disse aspektene vil likeledes påvirke sanksjonenes omfang dersom de regnes som nødvendige, for eksempel utvidede retningslinjer, advarsler, innskjerpelser eller bøter.

Det er også mulig å anmode produsenter om å begrunne avviket fra toleransene og oversende nærmere opplysninger om de særlige årsakene.

3. TOLERANSER I FORBINDELSE MED DEKLARASJON AV NÆRINGSINNHOLD I ANDRE NÆRINGSMIDLER ENN KOSTTILSKUDD

I forbindelse med deklarasjon av næringsinnhold på næringsmidler med ernærings- eller helsepåstander i henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006, samt deklarasjon av vitaminer og mineraler tilsatt i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006, kan det brukes andre toleranser som angitt i punkt 5.

De angitte toleranseverdiene omfatter måleusikkerheten ved en målt verdi. Det er derfor ikke nødvendig å ta ytterligere hensyn til måleusikkerheten når det avgjøres om en målt verdi er i samsvar med den deklarerte verdien.

Tabell 1: Toleranser for andre næringsmidler enn kosttilskudd, herunder måleusikkerhet

	Toleranser for næringsmidler (herunder måleusikkerhet)	
Vitaminer	+50 %**	-35 %
Mineraler	+45 %	-35 %
Karbohydrat Sukkerarter Protein Kostfiber	< 10 g per 100 g: 10–40 g per 100 g: > 40 g per 100 g:	±2 g ±20 % ±8 g
Fett	< 10 g per 100 g: 10–40 g per 100 g: > 40 g per 100 g:	±1,5 g ±20 % ±8 g

Mettede fettsyrer	< 4 g per 100 g: ±0,8 g
Enumettede fettsyrer	$\geq 4 \text{ g per } 100 \text{ g:} \quad \pm 20 \%$
Flerumettede fettsyrer	
Natrium	< 0,5 g per 100 g: ±0,15 g $\geq 0,5 \text{ g per } 100 \text{ g:} \quad \pm 20 \%$
Salt	< 1,25 g per 100 g: ±0,375 g $\geq 1,25 \text{ g per } 100 \text{ g:} \quad \pm 20 \%$

** Når det gjelder vitamin C i væsker, kan høyere øvre toleranseverdier godtas.

Eksempel 1:

- Et næringsmiddel med en næringsdeklarasjon for sukkerarter på 8,5 g uten påstand om sukkerinnholdet.
- Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 utgjør det 8,45–8,54 g sukkerarter/100 g.
- Nedre toleranse: nedre verdi (8,45) minus den nedre toleranse for sukkerarter angitt i punkt 3, dvs. 2 g, $8,45 - 2 = 6,45 \text{ g}/100 \text{ g}$, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den nedre toleransegrensen være $6,5 \text{ g}/100 \text{ g}$.
- Øvre toleranse: øvre verdi (8,54) pluss den øvre toleranse for sukkerarter angitt i punkt 3, dvs. $2 \text{ g}, 8,54 + 2 = 10,54 \text{ g}/100 \text{ g}$, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være $11 \text{ g}/100 \text{ g}$.
- Dersom det ved en offentlig kontroll fastslås et sukkerinnhold:
 - som ligger innenfor intervallet $6,5–11 \text{ g}/100 \text{ g}$, fastslås det at dette produktet ligger innenfor toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 3,
 - som ligger mellom den deklarerte verdien (8,5 g) og den øvre toleransegrensen, skal det kontrolleres om kriteriene i punkt 2.3 er oppfylt,
 - som ligger utenfor intervallet $6,5–11 \text{ g}/100 \text{ g}$, vises det til punkt 2.4 der det gis eksempler på aspekter det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

4. TOLERANSER FOR VITAMINER OG MINERALER I KOSTTILSKUDD

Toleranser for vitaminer og mineraler i kosttilskudd fastsettes under hensyn til alle variasjonsfaktorer, og de angitte toleranseverdiene omfatter dermed måleusikkerheten ved en målt verdi. Det skal derfor ikke tas ytterligere hensyn til måleusikkerheten når avgjøres om en målt verdi er i samsvar med den deklarerte verdien.

Tabell 2: Toleranser for kosttilskudd, herunder måleusikkerhet

	Toleranser for kosttilskudd (herunder måleusikkerhet)	
Vitaminer	+50 %**	-20 %
Mineraler	+45 %	-20 %

** Når det gjelder vitamin C i væsker, kan høyere øvre toleranseverdier godtas.

Eksempel 2:

- Et kosttilskudd med en næringsdeklarasjon for folsyre på 125 µg per enhet uten påstand om innholdet av folsyre.
- Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 utgjør det 124,5–125,4 µg folsyre per enhet.
- Nedre toleranse: nedre verdi (124,5) minus den nedre toleranse for vitaminer angitt i punkt 4, dvs. 20 % ($20\% \text{ av } 124,5 = 24,9$), $124,5 - 24,9 = 99,6 \mu\text{g}$ per enhet, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den nedre toleransegrensen være $99,6 \mu\text{g}$ per enhet.
- Øvre toleranse: øvre verdi (125,4) pluss den øvre toleransen for vitaminer angitt i punkt 4, dvs. 50 % ($50\% \text{ av } 125,4 = 62,7$), $125,4 + 62,7 = 188,1 \mu\text{g}$ per enhet, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være $188 \mu\text{g}$ per enhet.
- Dersom det ved en offentlig kontroll fastslås et innhold av folsyre:
 - som ligger innenfor intervallet $99,6–188 \mu\text{g}$ per enhet, fastslås det at dette produktet ligger innenfor toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 4,
 - som ligger utenfor intervallet $99,6–188 \mu\text{g}$ per enhet, vises det til punkt 2.4 der det gis eksempler på aspekter det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

5. TOLERANSER FOR KONTROLL AV OVERHOLDELSSEN AV NIVÅENE FOR NÆRINGSSTOFFER ELLER ANDRE STOFFER I HENHOLD TIL FORORDNING 1924/2006/EF OG FOR KONTROLL AV NIVÅENE FOR VITAMINER OG MINERALER SOM TILSETTES I NÆRINGSMIDLER I HENHOLD TIL FORORDNING (EF) NR. 1925/2006

Dette punktet gjelder for deklarasjon av næringsstoffer og andre stoffer på næringsmidler med ernærings- eller helsepåstander i henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006, samt for deklarasjon av vitaminer og mineraler tilsatt i næringsmidler i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006.

Medlemsstatenes kontrollmyndigheter måler nivåene av næringsstoffer og andre stoffer i næringsmidler for å kontrollere om produkter med ernærings- eller helsepåstander overholder de nivåene for næringsstoffer og andre stoffer som er angitt i vilkårene for bruk av slike påstander. Vilkårene for bruk av ernæringspåstander er fastsatt i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og helsepåstander, og vilkårene for bruk av helsepåstander er fastsatt i gjennomføringsbestemmelsene om godkjenning av helsepåstander. Eksempler på slike nivåer av næringsstoffer angitt i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006 er fettinnholdet i forbindelse med påstanden «lavt fettinnhold», vitamin- eller mineralinnholdet i forbindelse med påstanden «kilde til ...» eller de nivåene som er angitt for forskjellige stoffer i vilkårene for bruk av helsepåstander. Alle godkjente ernærings- og helsepåstander med vilkårene for bruk offentliggjøres i EU-registeret over ernærings- og helsepåstander⁹.

Medlemsstatenes kontrollmyndigheter måler videre nivåene av vitaminer og mineraler tilsatt i næringsmidler i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006 for å kontrollere om de nivåene for vitaminer og mineraler som er angitt i næringsdeklarasjonen, overholdes.

Uansett om bestemmelsene i punkt 5.1, 5.2, 5.3 eller 5.4 gjelder, bør nivåene ikke ligge over de største tillatte mengdene for vitaminer og mineraler som har blitt harmonisert på EU-plan i bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetting av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler og i direktiv 2002/46/EF om kosttilskudd. Dersom det ikke er fastsatt harmoniserte bestemmelser om største tillatte mengder i næringsmidler og kosttilskudd, kan medlemsstatene fastsette nasjonale bestemmelser i samsvar med artikkel 34 og 36 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. De bør imidlertid i denne forbindelse også oppfylle kriteriene i

forordning (EF) nr. 1925/2006 og direktiv 2002/46/EF. Dersom toleranseområdet for en deklarert verdi ligger over den største tillatte mengden som er fastsatt i nasjonale bestemmelser vedtatt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 34 og 36 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte og under oppfyllelse av kriteriene i forordning (EF) nr. 1925/2006 og direktiv 2002/46/EF, kan den nåværende praksis på dette området etablert før godkjenningen av veiledningen videreføres.

5.1 De deklarerte verdiene for de næringsstoffene som påstanden gjelder, eller andre stoffer, ligger på nivå med det nivået for næringsstoffer eller andre stoffer som er angitt i vilkårene for bruk av slike påstander
eller
de deklarerte verdiene for de vitaminer og mineraler som tilsettes i næringsmidler, ligger på nivå med de laveste tillatte nivåene for vitaminer og mineraler som skal være til stede i næringsmiddelet i henhold til bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1925/2006

For å sikre at forbrukerne ikke villedes av ernærings- og helsepåstander, særlig når den ernæringsmessige eller fysiologiske virkningen ifølge påstanden oppnås med en bestemt mengde av et næringsstoff eller annet stoff som påstanden angår, brukes en toleranse der det bare tas hensyn til måleusikkerheten¹⁰ til den ene siden av det deklarerte nivået for de næringsstoffene eller andre stoffene som er angitt i vilkårene for bruk av påstanden. Til den andre siden av de deklarerte nivåene kan det godtas en toleranse som er større enn måleusikkerheten. Nivåene for næringsstoffer og andre stoffer i ernærings- og helsepåstander kan være laveste eller høyeste tillatte nivåer. Dersom det bare angis et høyeste tillatt nivå, men ikke noe laveste tillatt nivå, tas det hensyn til måleusikkerheten bare ved avvik til maksimumssiden, mens avvik til minimumssiden godtas innenfor det toleranseområdet som er angitt i nedenstående tabell 3 («toleranseside 1» eller «toleranseside 2»). Dersom det bare angis et laveste tillatt nivå, men ikke noe høyeste tillatt nivå, tas det hensyn til måleusikkerheten bare ved avvik til minimumssiden, mens avvik til maksimumssiden godtas innenfor det øvre toleranseområdet som er angitt i tabell 3 («toleranseside 1» eller «toleranseside 2»).

For vitaminer og mineraler tas det bare hensyn til måleusikkerheten ved avvik til minimumssiden, mens avvik til maksimumssiden godtas innenfor det øvre toleranseområdet som er angitt i tabell 3 («toleranseside 1»). Medlemsstatenes kontrollmyndigheter måler videre nivåene av vitaminer og mineraler tilsatt i næringsmidler i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006 for å kontrollere om de nivåene for vitaminer og mineraler som er angitt i næringsdeklarasjonen, overholdes. På minimumssiden, dvs. under de deklarerte verdiene for de vitaminene eller mineralene som tilsettes i næringsmidler, brukes en toleranse der det bare tas hensyn til måleusikkerheten, mens avvik fra den deklarerte verdien på maksimumssiden godtas innenfor det øvre toleranseområdet som er angitt i tabell 3 («toleranseside 1»).

⁹ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

¹⁰ Måleusikkerheten fastsettes for hver analysert verdi.

Tabell 3: Toleranser for næringsmidler og kosttilskudd for kontroll av overholdelsen av nivåene for næringsstoffer eller andre stoffer i henhold til forordning 1924/2006/EF og for kontroll av nivåene for vitaminer og mineraler som tilsettes i næringsmidler, i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006.

Toleranser for næringsmidler og kosttilskudd		
Toleranseside 1 (herunder måleusikkerhet til den angitte siden, + eller -)		Toleranseside 2
Vitaminer	+50 %**	- måleusikkerhet
Mineraler	+45 %	- måleusikkerhet
Karbohydrat*, Protein* Kostfiber*	< 10 g per 100 g: +4 g 10–40 g per 100 g: +40 % > 40 g per 100 g: +16 g	- måleusikkerhet - måleusikkerhet - måleusikkerhet
Sukkerarter*	< 10 g per 100 g: -4 g 10–40 g per 100 g: -40 % > 40 g per 100 g: -16 g	+ måleusikkerhet + måleusikkerhet + måleusikkerhet
Fett*	< 10 g per 100 g: -3 g 10–40 g per 100 g: -40 % > 40 g per 100 g: -16 g	+ måleusikkerhet + måleusikkerhet + måleusikkerhet
Mettede fettsyrer*	< 4 g per 100 g: -1,6 g ≥ 4 g per 100 g: -40 %	+ måleusikkerhet + måleusikkerhet
En-umettede fettsyrer*, Flerumettede fettsyrer*	< 4 g per 100 g: +1,6 g ≥ 4 g per 100 g: +40 %	- måleusikkerhet - måleusikkerhet
Natrium	< 0,5 g per 100 g: -0,3 g ≥ 0,5 g per 100 g: -40 %	+ måleusikkerhet + måleusikkerhet
Salt	< 1,25 g per 100 g: -0,75 g ≥ 1,25 g per 100 g: -40 %	+ måleusikkerhet + måleusikkerhet

* Gjelder ikke for undergrupper.

** Når det gjelder vitamin C i væsker, kan høyere øvre toleranseverdier godtas.

Eksempel 3:

- Et næringsmiddel med tilsettning av vitamin C og påstanden «kilde til vitamin C» uten naturlig innhold av vitamin C.
- Vilkår for bruk av påstanden: 15 % av daglig referanseinntak (80 mg) per 100 g = 12 mg vitamin C/100 g.
- Deklarasjon av næringsinnholdet i produktet: Vitamin C: 12 mg/100 g.
- Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 utgjør det 11,5–12,4 g vitamin C/100 g.

Sak 1) Ved den offentlige kontrollen fastslås et vitamin C-innhold på 9,6 mg/100 g, og måleusikkerheten er ±1,92 mg/100 g (denne analysen er basert på en antatt spesifikk måleusikkerhet på 20 %): $9,6 + 1,92 = 11,52$, og det fastslås at dette produktet ligger innenfor toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1.

Sak 2) Ved den offentlige kontrollen fastsettes et vitamin C-innhold på 9,5 mg ±1,9 mg/100 g (denne analysen er basert på en antatt spesifikk måleusikkerhet på 20 %): Verdien ligger utenfor det nedre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1, og det vises til punkt 2.4 der det gis eksempler på faktorer det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

Sak 3) Ved den offentlige kontrollen fastslås et vitamin C-innhold på 17 mg/100 g som ligger innenfor det øvre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1. Den øvre toleransen er lik den øvre verdien (her 12,4 mg) pluss den øvre toleransen for vitamin C angitt i tabell 3, dvs. 50 %, (50 % av 12,4 = 6,2), $12,4 + 6,2 = 18,6$ mg/100 g, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være 19 mg/100 g.

Sak 4) Ved den offentlige kontrollen fastslås et vitamin C-innhold på 23 mg/100 g som ligger utenfor det øvre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1 (se sak 3), og det vises til punkt 2.4 der det gis eksempler på faktorer det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

Eksempel 4:

- Et næringsmiddel med påstanden «redusert innhold av fett», der fettinnholdet i et lignende produkt er 40 g
- Vilkår for bruk av påstanden: et redusert innhold av fett på minst 30 % i forhold til et tilsvarende produkt.
- Deklarasjon av næringsinnhold i produktet: fett: 28 g/100 g.
- Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 utgjør det 27,5–28,4 g fett/100 g

Sak 1) Ved den offentlige kontrollen fastslås et fettinnhold på 29 mg/100 g, og måleusikkerheten er $\pm 0,87$ g/100 g (denne analysen er basert på en antatt spesifikk måleusikkerhet på $\pm 3\%$). Det fastslås at dette produktet ligger innenfor toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5, ettersom den fastslalte verdien minus måleusikkerheten ligger innenfor det aksepterte toleranseområdet for den deklarerte verdien: $29 - 0,87 = 28,13$ g/100 g, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være 28 mg/100 g.

Sak 2) Ved den offentlige kontrollen fastslås et fettinnhold på $30 \pm 0,9$ g/100 g (denne analysen er basert på en antatt spesifikk måleusikkerhet på $\pm 3\%$). Verdien ligger utenfor det øvre toleranseområdet, ettersom den fastslalte verdien minus måleusikkerheten ligger utenfor det aksepterte toleranseområdet for den deklarerte verdien: $30 - 0,9 = 29,1$ g/100 g. Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være 29 g/100 g, og det vises til punkt 2.4 der det gis eksempler på faktorer det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

Sak 3) Ved den offentlige kontrollen fastslås et fettinnhold på 20 g/100 g som ligger innenfor det nedre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5. Den nedre toleransen er lik den nedre verdien (her 27,5 g) minus (i henhold til opplysninger i tabell 3) 40 % av 27,5, noe som er lik 11 g, $27,5 - 11 = 16,5$ g/100 g avrundet til 17 g/100 g.

Sak 4) Ved den offentlige kontrollen fastslås et fettinnhold på 16 g/100 g som ligger utenfor det nedre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5 (se sak 3), og det vises til punkt 2.4 der det gis eksempler på faktorer det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

**5.2 De deklarerte verdiene for de næringsstoffene som påstanden gjelder, eller andre stoffer, ligger ikke så langt over de laveste tillatte nivåene eller så langt under de høyeste tillatte nivåene som er angitt i vilkårene for bruk av slike påstander, at det samlede toleranseområdet vil overlappe med nivåene for næringsstoffer eller andre stoffer angitt i vilkårene for bruk av slike påstander, dersom toleransene i tabell 1 (for andre næringsmidler enn kosttilskudd) eller tabell 2 (for næringsmidler) brukes for disse deklarerte verdiene eller
de deklarerte verdiene for de vitaminer og mineraler som tilsettes i næringsmidler, ligger ikke så langt over de laveste tillatte nivåene for vitaminer og mineraler som skal være til stede i næringsmiddelet i henhold til bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1925/2006, at det samlede toleranseområdet vil overlappe med de laveste tillatte nivåene for vitaminer og mineraler som skal være til stede i næringsmiddelet i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006, dersom toleransene i tabell 1 brukes for disse deklarerte verdiene.**

I dette tilfellet brukes toleranseverdiene i tabell 1 for andre næringsmidler enn kosttilskudd og toleranseverdiene i tabell 2 for kosttilskudd.

Eksempel 5:

- Et næringsmiddel med tilsettning av vitamin C uten påstand.
- Minste tillatte mengde av vitamin C som skal tilsettes til 100 g av produktet: 15 % av daglig referanseinntak (80 mg) per 100 g = 12 mg vitamin C/100 g.
- Deklarasjon av næringsinnhold i produktet: Vitamin C: 24 mg/100 g.
- Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 utgjør det 23,5–24,4 g vitamin C/100 g.
- Dersom toleransene for vitamin C i tabell 1 brukes (-35 % +50 %), vil den nedre toleransen være: nedre verdi (23,5) minus 35 %, (35 % av 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg/100 g, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den nedre toleransegrensen være 15 mg/100 g.
Denne verdien ligger over det påkrevde laveste tillatte nivået i produktet (12 mg/100 g), og bestemmelsene i punkt 5.2 og toleransene i tabell 1 gjelder dermed.
- Øvre toleranse: øvre verdi (24,4) pluss den øvre toleransen for vitamin C i tabell 1, punkt 3, dvs. 50 % ((50 % av 24,4 = 12,2 mg) = 36,6 mg/100 g, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være 37 mg/100 g.
- Dersom det ved en offentlig kontroll fastslås et vitamin C-innhold:
 - som ligger innenfor intervallet 15–37 mg/100 g, fastslås det at dette produktet ligger innenfor toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.2,
 - som ligger mellom den deklarerte verdien og det nedre toleranseområdet, skal det kontrolleres om kriteriene i punkt 2.3 er oppfylt,
- - som ligger utenfor intervallet 15–37 g/100 g, vises det til punkt 2.4 der det gis eksempler på aspekter det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

5.3 De deklarerte verdiene for de næringsstoffene som påstanden gjelder, eller andre stoffer, ligger så høyt over de laveste tillatte nivåene eller så langt under de høyeste tillatte nivåene som er angitt i vilkårene for bruk av slike påstander, at det samlede toleranseområdet vil overlappe med nivåene for næringsstoffer eller andre stoffer angitt i vilkårene for bruk av slike påstander, dersom toleransene i tabell 1 (for andre næringsmidler enn kosttilskudd) eller tabell 2 (for næringsmidler) brukes for disse deklarerte verdiene eller

de deklarerte verdiene for vitaminer og mineraler som tilsettes i næringsmidler, ligger så høyt over de laveste tillatte nivåene for vitaminer og mineraler som skal være til stede i næringsmiddelet i henhold til bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1925/2006, at det samlede toleranseområdet vil overlappe med de laveste tillatte nivåene for vitaminer og mineraler som skal være til stede i næringsmiddelet i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006, dersom

toleransene i tabell 1 brukes for disse deklarerte verdiene.

I forbindelse med ernærings- og helsepåstand om næringsstoffer eller andre stoffer gjelder et toleranseområde for den samlede mengden spesifisert under «toleranseside 1» i tabell 3 for de laveste og høyeste tillatte nivåene for næringsstoffene som påstanden gjelder, eller andre stoffer som er angitt i vilkårene for bruk av slike påstander.

I forbindelse med vitaminer og mineraler tilsatt i næringsmidler i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006 gjelder et toleranseområde for den samlede mengden spesifisert under «toleranseside 1» i tabell 3 for de laveste tillatte nivåene av vitaminer og mineraler som skal være til stede i næringsmiddelet i henhold til bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1925/2006.

Det toleranseområdet som er beskrevet i punkt 5.3, omfatter måleusikkerheten ved en målt verdi. Det skal derfor ikke tas ytterligere hensyn til måleusikkerheten når det avgjøres om en målt verdi er i samsvar med den deklarerte verdien.

Eksempel 6:

- Et næringsmiddel i fast form med påstanden «lavt sukkerinnhold».
- Vilkår for bruk av påstanden: høyst 5 g sukkerarter per 100 g.
- Deklarasjon av næringsinnhold i produktet: sukkerarter: 4,1 g/100 g.
- Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 utgjør det 4,05–4,14 g sukkerarter/100 g.
- Dersom toleransene for sukkerarter i tabell 1 brukes ($\pm 2\text{ g}$), vil den øvre toleransen være: øvre verdi (4,14) pluss 2 g = 6,14 g/100 g, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være 6,1 g/100 g. Toleranseområdet i tabell 1 vil overlappe med det høyeste tillatte nivået på 5 g sukkerarter per 100 g ifølge vilkårene for bruk av påstanden. Bestemmelsene i punkt 5.3 gjelder derfor, og den samlede mengden spesifisert under toleranseside 1 i tabell 3 (-4 g) gjelder for det største tillatte nivået for sukkerarter angitt i vilkårene for bruk av påstanden (5 g). Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være 5,0 g og den nedre toleransegrensen 1,0 g
- Dersom det ved en offentlig kontroll fastslås et sukkerinnhold:
 - som ligger innenfor intervallet 1,0–5,0 g/100 g, fastslås det at dette produktet ligger innenfor toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.3,
 - som ligger utenfor intervallet 1,0–5,0 g/100 g, vises det til punkt 2.4 der det gis eksempler på aspekter det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

5.4 Påstander for næringsstoffer eller andre stoffer med angivelse av et nivå som ligger over de laveste tillatte nivåene eller under de høyeste tillatte nivåene som er angitt i vilkårene for bruk av slike påstander

For å sikre at forbrukerne ikke villedes av ernærings- og helsepåstander, gjelder bestemmelsene i punkt 5.1.

Eksempel 7:

- Et næringsmiddel med påstanden «høyt fiberinnhold, inneholder 12 g kostfiber per 100 g» som bare inneholder 2 g kostfiber per 100 kcal.
- Vilkår for bruk av påstanden: minst 6 g kostfiber/100 g.
- Deklarasjon av næringsinnhold i produktet: kostfiber: 12 g/100 g.
- Ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 utgjør det 11,5–12,4 g kostfiber/100 g.
- I påstanden angis et kostfibernivå som ligger over det laveste tillatte nivået angitt i vilkårene for bruk av påstanden (6 g/100 g). Bestemmelsene i punkt 5.4 gjelder derfor, dvs. punkt 5.1.

Sak 1) Ved den offentlige kontrollen fastsettes et kostfiberinnhold på 9,6 g/100 g, og måleusikkerheten er $\pm 1,92$ g/100 g (denne analysen er basert på en antatt spesifikk måleusikkerhet på $\pm 20\%$), $9,6 + 1,92 = 11,52$ g. Måleusikkerheten kan forklare at den fastslåtte verdien ligger under den deklarerte verdien, og det fastslås at dette produktet ligger innenfor toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1.

Sak 2) Ved den offentlige kontrollen fastslås et kostfiberinnhold på $8,1 \text{ g} \pm 1,62 \text{ g}/100 \text{ g}$ (denne analysen er basert på en antatt spesifikk måleusikkerhet på 20 %), $8,1 + 1,62 = 9,72$ g: Verdien ligger utenfor det nedre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1, og det vises til punkt 2.4 der det gis eksempler på faktorer det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

Sak 3) Ved den offentlige kontrollen fastslås et kostfiberinnhold på 14,5 g/100 g som ligger innenfor det øvre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1. Den øvre toleransen er lik den øvre verdien (her 12,4 g) pluss den øvre toleransen for kostfiber angitt i tabell 3, dvs. $+40\%, 40\% \text{ av } 12,4 = 4,96$, $12,4 + 4,96 = 17,36 \text{ g}/100 \text{ g}$, og ifølge retningslinjene for avrunding i punkt 6 vil den øvre toleransegrensen være 17 g/100 g.

Sak 4) Ved den offentlige kontrollen fastslås et kostfiberinnhold på 18,1 g/100 g som ligger utenfor det øvre toleranseområdet i henhold til de fastsatte kriteriene i punkt 5.1 (se sak 3), og det vises til punkt 2.4, der det angis eksempler på faktorer det skal tas hensyn til når den målte verdien ligger utenfor toleranseområdet for den deklarerte verdien.

6. RETNINGSLINJER FOR AVRUNDING I NÆRINGSDEKLARASJONEN FOR NÆRINGSMIDLER

Retningslinjer for avrunding er en av de faktorene som påvirker fastsettelsen av toleranser, herunder antallet signifikante tall eller desimaler, slik at det sikres at det ikke angis en uriktig nøyaktighetsgrad. Det bør tas hensyn til retningslinjene for avrunding av de deklarerte verdiene ved vurderingen av om den verdien som ble bestemt i forbindelse med kontrollmyndighetens analyse, ligger innenfor toleransegrensene.

På grunnlag av retningslinjene for avrunding kan en deklareret proteinverdi på 12 g (ingen påstand om protein) for eksempel utgjøre en verdi utledet ved beregning eller analyse på mellom 12,4 g og 11,5 g.

- Toleranseomargene bør brukes på de øvre og nedre grensene for verdiene som kan avrundes til den deklarerte verdien, i dette eksempelet 12,4 g og 11,5 g.
- I dette tilfellet vil den toleransen som angis i punkt 3, være $\pm 20\%$, dvs. en toleranse på maksimumssiden beregnet ut fra 12,4 g pluss 20 %, i alt 14,88 g, som avrundes til 15 g.
- Dersom det fastslås at den analyserte mengden er 15 g, vil denne mengden bli regnet for å ligge innenfor toleranseområdet, mens 16 g ville ligge utenfor.

Et annet aspekt ved avrundingsregler er de mengdene av næringsstoffer som kan regnes for å være ubetydelige og dermed kan deklarereres som «0» eller som « x g» som angitt i tabell 4, der det angis verdier for « x » for de spesifikke næringsstoffene. Alternativt kan opplysningen «Inneholder ubetydelige mengder av ...» angis.

Tabell 4: Retningslinjer for avrunding av næringsdeklarasjonsverdier i deklarasjonen av næringsinnhold i næringsmidler

Næringselement	Mengde	Avrunding
Energi		Til nærmeste 1 kJ/kcal (ingen desimaler)
Fett*, karbohydrat*, sukkerarter*, protein*, kostfiber*, polyoler*, stivelse*	≥ 10 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 1 g (ingen desimaler)
	< 10 g og > 0,5 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 0,1 g
	Ingen påvisbare mengder eller konsentrasjon på ≤ 0,5 g per 100 g eller ml	«0 g» eller «< 0,5 g» kan angis
Mettere fettsyrer*, enumettere fettsyrer*, flerumettere fettsyrer*	≥ 10 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 1 g (ingen desimaler)
	< 10 g og > 0,1 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 0,1 g
	Ingen påvisbare mengder eller konsentrasjon på ≤ 0,1 g per 100 g eller ml	«0 g» eller «< 0,1 g» kan angis
Natrium	≥ 1 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 0,1 g
	< 1 g og > 0,005 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 0,01 g
	Ingen påvisbare mengder eller konsentrasjon på ≤ 0,005 g per 100 g eller ml	«0 g» eller «< 0,005 g» kan angis
Salt	≥ 1 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 0,1 g
	< 1 g og > 0,0125 g per 100 g eller ml	Til nærmeste 0,01 g
	Ingen påvisbare mengder eller konsentrasjon på ≤ 0,0125 g per 100 g eller ml	«0 g» eller «< 0,01 g» kan angis
Vitaminer og mineraler	Vitamin A, folsyre, klorid, kalsium, fosfor, magnesium, jod, kalium	Tre signifikante tall
	Alle andre vitaminer og mineraler	To signifikante tall

*Gjelder ikke for undergrupper

	Toleranser for næringsmidler, herunder MU og for toleranser for næringsstoffer iht. forordning 924/2006/EF, forordning 1925/2006/EF når toleranseområdet rundt den deklarerte verdien nedenfor ikke overlapper med det laveste eller høyeste tillatte nivået som skal være til stede	Toleranser for kosttilskudd, herunder MU	Toleranser for næringsstoffer iht. forordning 24/2006/EF, forordning 1925/2006/EF i næringsmidler eller kosttilskudd når den deklarerte verdien er lik det laveste eller høyeste tillatte nivået som skal være til stede, eller nivåene som er angitt i en påstand Side 1, inkl. MU; område som gjelder for det laveste eller høyeste tillatte nivået som skal være til stede når dette nivået a) ≠ den deklarerte verdien og b) overlapper med toleranseområdet rundt den deklarerte verdien fra kolonne 2 og 3	Side 2		Avrunding
Vitaminer	+50 %** -35 %	+50 %** -20 %	+50 %**	- MU	vitamin A, folsyre: alle andre vitaminer:	3 sig. tall 2 sig. tall
Mineraler	+45 % -35 %	+45 % -20 %	+45 %	- MU	Cl, Ca, P, Mg, I, K: alle andre mineraler:	3 sig. tall 2 sig. tall
Karbohydrat* Protein* Kostfiber*	< 10 g per 100 g: ±2 g (fett: ±1,5 g) 10–40 g per 100 g: ±20 % > 40 g per 100 g: ±8 g		< 10 g per 100 g: +4 g 10–40 g per 100 g: +40 % > 40 g per 100 g: +16 g	- MU	≥ 10 g per 100 g eller ml: < 10 g og > 0,5 g per 100 g eller ml: ingen påvisbare mengder eller ≤ 0,5 g per 100 g eller ml:	til nærmeste 1 g til nærmeste 0,1 g «0 g» eller «< 0,5g» kan angis
Sukkearter* Fett*			< 10 g per 100 g: -4 g (fett: -3 g) 10–40 g per 100 g: -40 % > 40 g per 100 g: -16 g	+ MU	(avrunding gjelder også for polyoler*, stivelse*)	
Metterte fettsyrer*	< 4 g per 100 g: ±0,8 g ≥ 4 g per 100 g: ±20 %		< 4 g per 100 g: -1,6 g ≥ 4 g per 100 g: -40 %	+ MU	≥ 10 g per 100 g eller ml: < 10 og > 0,1 g per 100 g eller ml: ingen påvisbare mengder eller: ≤ 0,1 g per 100 g eller ml:	til nærmeste 1 g til nærmeste 0,1 g «0 g» eller «< 0,1 g» kan angis
Enumetterde fettsyrer* Flerumetterde fettsyrer*			< 4 g per 100 g: +1,6 g ≥ 4 g per 100 g: +40 %	- MU		
Natrium	< 0,5 g per 100 g: ±0,15 g ≥ 0,5 g per 100 g: ±20 %		< 0,5 g per 100 g: -0,3 g ≥ 0,5 g per 100 g: -40 %	+ MU	≥ 1 g per 100 g eller ml: < 1 g og > 0,005 g per 100 g eller ml: ingen påvisbare mengder eller: ≤ 0,005 g per 100 g eller ml:	til nærmeste 0,1 g til nærmeste 0,01 g «0 g» eller «< 0,01 g» kan angis
Salt	< 1,25g per 100 g: ±0,375 g ≥ 1,25 g per 100 g: ±20 %		< 1,25g per 100 g: -0,75 g ≥ 1,25 g per 100 g: -40 %	+ MU	≥ 1 g per 100 g eller ml: < 1 g og > 0,0125 g per 100 g eller ml: ingen påvisbare mengder eller: ≤ 0,0125 g per 100 g eller ml	til nærmeste 0,1 g til nærmeste 0,01 g «0 g» eller «< 0,01 g» kan angis
Energi						til nærmeste 1 kJ/kcal

* Gjelder ikke for undergrupper

** Når det gjelder vitamin C i væsker, kan høyere øvre toleranseverdier godtas

MU: måleusikkerhet

sig.: signifikant